

per præsumentur in laborante, n. 3 l. 15 tit. 9 part. 4. — Nam ad adeundam scientiam labor requiritur, dict. n. 5. — Scientia an propriè dicatur, quòd ex vehemènti opinione scitur, n. 7 l. 2 tit. 6 part. 6. — vel ignorantia, quando præsumentur in testatore, n. 4 l. 10 tit. 9 part. 6. — an præsumentur in facto proprio, etiam antiquo, n. 3 l. 11 ibidem.

SCHOLASTICI in aliquo loco habitantes; cui parochodice dicentur subjecti, num. 5 in fin. l. 21 tit. 4 part. 1. — Scholares cum privilegia clericorum habeant, si confugerint ad ecclesiam, ibi defendendi sunt, n. 4 l. 4 tit. 11 part. 1. — inhonestè viventes possunt ab aliis sociis scholaribus expelli de domo, n. 5 l. 6 tit. 31 p. 2. — sunt de jurisdictione Regis, sunt enim pro majori parte laici, n. 6 l. 6 tit. 31 part. 2. — Scholaris agens contra scholarem non utitur privilegio suo, et quare, n. 2 l. 5 t. 5 p. 5. — conventus à vidua coram potestate, an habeat privilegium authenticæ habita, v. ibid. — non studens privilegium scholarium studentium non habebit, et quando, n. 3 l. 4 tit. 18 p. 5. — Scholares sine libris hauriunt aquam eribo, n. 10 l. 6 t. 1 p. 5. — Scholaris, qui malè versatur in domo, et non potest compesci à sua insolentia, an possit expelli, n. 2 l. 14 t. 10 p. 5. — si conveniatur à socio pro aliquo debito, an habeat privilegium, scilicet, ut non possint conveniri, nisi in quantum facere possunt, deducto ne egeant, n. 5 l. 15 tit. 10 part. 5. — Et qualiter hoc, scilicet in quantum facere possunt, debeat intelligi, ibidem in n. 6. — Scholaris, qui cessit bonis, si post cessionem libros emerit, an ab illo auferri possint, n. 4 l. 5 tit. 15 part. 5. — ad discens scientiam aequiparatur militi armatæ militiæ, n. 9 l. 5 tit. 15 part. 6.

SECUNDA accusatio quando committatur contra primam, ut de ea prius sit cognoscendum, n. 2 et 3 l. 4 tit. 10 part. 5. — Secunda jussio principalis an debeat spectari, quando aliquid contra ejus jura concedit, etiamsi talis concessio fiat motu proprio, n. 2 l. 2 tit. 18 part. 3. — Secunda accusatio, vide de hac in verbo ACUSATIO.

SECUNDUM, de ista dictione v. n. 4 l. 21 tit. 9 part. 6.

SECUNDUM TESTAMENTUM, vide de hoc in verbo TESTAMENTUM, et in verbo PRIMUM.

SECRETARII Regum sunt summè honorandi, habentque Comitum dignitatem, et à tutelis etiam jam susceptis excusantur, n. 2 l. 7 tit. 9 part. 2.

SECRETARIUS Regis revelans ipsius secretum, qualiter puniatur, n. 4 et 2 l. 2 per text. ibi, tit. 7 part. 7. — Secretarii Regum dicuntur habere maximam dignitatem, n. 5 l. 16 tit. 18 part. 5. — Et de ipsorum salariis, n. 4 l. 15 tit. 19 part. 5.

SECRETUM revelans malè facit, n. 7 per textum ibi, l. 5 tit. 9 part. 2. — Et de pœna revelantis Regis secretum, ibid. in n. 8. — Secretum domini si revelasset vassallus, an per hoc feudo privari possit, n. 4 l. 8 tit. 26 part. 4. — Regis si à sciente reveletur, incidit in pœnam falsi, et graviter est puniendus, n. 4 et 2 l. 2 per text. ibi, tit. 7 part. 7.

SECURITAS præstari debet omnibus ad Regis curiam venientibus, n. 4 l. 4 tit. 16 part. 2. — intelligitur nec-

dum data ad veniendum, sed ad redeundum, ibid. in n. 2. — Et quid si quis occidat, vel percutiat inimicum suum post securitatem regiam sibi notificatam, ibid. in n. 6. — Securitatis instrumentum à nemine, quàm à Rege dari potest, n. 4 l. 18 tit. 18 part. 5. — Et an securitas alicui per Regem data extendatur ad ejus socios, ibid. in n. 5. — Securitas alicui data eum non excusat, quin conveniri possit pro debitis, et delictis, n. 4 dict. l. 18 tit. 18 part. 5. — est danda creditori, quando debitori suo fuit per Principem concessa solutionis prorogatio, n. 2 l. 53 tit. 18 part. 5. — an videatur data omnibus etiam bannitis, venientibus ad nundinas, n. 2 l. 4 tit. 7 part. 5. — simpliciter data venientibus ad nundinas, an videatur data redeuntibus, ibid. in n. 5. — omnibus per leges data est, et sine causa postulari non potest, et à quo concedatur, num. 15 leg. 1 tit. 2 part. 7. — quando à Rege, quando verò ab alio iudice inferiori dari possit, num. 15 dict. l. 1. — an per Regem dari debeat illi, qui per suam culpam incidit intimorem, num. 4 l. 4 tit. 4 part. 7. — quid sit, et inter quos detur, et qualiter differat à tregua, num. 2 leg. 1 per text. ibi, tit. 12 part. 7. — quare sic dicta fuit, et ad quid prosit, n. 5 et 6 dict. l. 1 per text. ibi, tit. 12 part. 7. — à iudice data quid prosit, et quare ab eo dari possit, in d. n. 6. — est triplex, et quæ personæ in securitate facta comprehendantur; et plura in hoc vide per gloss. l. 2 per text. ibi, tit. 12 part. 7. — quibus verbis dari debeat et quando, n. 6 dict. l. 2 per text. ibi.

SED, de ista dictione, n. 6 l. 15 tit. 5 part. 6, et n. 3 in princ. l. 1 t. 11 part. 6.

SEDERE quis prior, et in meliori loco debeat, et ad hoc quid veniat in consideratione, n. 4 l. 15 t. 5 p. 1. — Sedes alicui designata in aliquo loco, tunc ille præferendus est, etiam si alii sint in majori constituti dignitate, dict. n. 4 in fin. — Regis, et ejus curia debet esse semper in medio regni sui, et quare, n. 14 in prolog. 4 part.

SEDE VACANTE an possit Capitulum recipere resignationem beneficiorum ex causa permutationis eo casu, quo collatio beneficiorum spectat ad solum Episcopum, n. 6 l. 2 t. 6 p. 5. — Et quid in Vicario Episcopi, ibid. in dict. n. 6.

SEDITIONES, vide in verbo PROBITIO.

SEMEL MALUS, vide in verbo MALUS.

SEMIPLENA probatio, vide in verbo PROBATIO.

SEMPER, ista dictio quid importet, n. 8 quæst. 3 l. 10 tit. 4 part. 6. — ista dictio debet semper secundum subjectam materiam accipi, et an requirat semper durationem perpetuam, n. 4 l. 11 t. 31 part. 5.

SENATORES licèt in orbe domicilium habeant ratione officii, habent etiam in loco sui originis, n. 2 l. 5 t. 24 part. 4. — Senator si propter turpitudinem suam à senatu remotus sit, ad alios honores in loco sui originis non debet admitti, ibid.

SENATUS CONSULTUM Macedonianum quando cesset, vel habeat locum, gloss. l. 4 per text. ibi, cum leg. sequentibus. tit. 5 p. 5. — an cesset propter dignitatem filii, et etiam si sit de illis, qui liberant filium à patris potestate, ibid. in n. 10. — cessat in pluribus, n. 12 per text. ibi, l. 4 t. 1 part. 5.

SENECA fuit vir sanctissimus, et in omni scivili doctissimus, et cancellarius Neronis imperatoris, n. 4 l. 5 t. 9 part. 2.

SENEX in ætate decrepita alleviatur jejuniis, et gravatur orationibus, n. 4 l. 25 t. 4 part. 1. — si habeat pecuniam per eam redimere potest peccatum de non jejunando, d. n. 4. — si iudicio careat, an imponatur ei pœnitentia, ibid. in fin. — an quis sit, vel non, an veniat in consideratione respectu pœnitentiæ injungendæ, d. n. 4 et 2. — et plus valet umbra senis, quàm arma juvenis, n. 4 l. 15 t. 18 part. 2. — in qua ætate ad bellum ire non teneatur, n. 14 l. 5 t. 19 part. 2. — non debet vocari ad jurandum, sed iudex illum mittere debet, et quando hoc habebit locum, n. 4 l. 22 tit. 11 part. 5. — extra suum domicilium virtute rescripti ad hoc imperati trahi non debet, n. 2 l. 41 t. 18 part. 5. — In practica tamen servatur contrarium, ibid. — Senex matrimonium contrahere potest; et quid si natura, vel artificio juvari non potest ad hoc, scilicet, ut uxorem carnaliter cognoscere possit, n. 2 l. 1 tit. 8 p. 4. — adeo nemo est quin calere possit ad coitum, natura, vel artificio, n. 2 l. 1 t. 8 part. 4. — major sexaginta annis filios generare non potest, n. 4 l. 14 t. 16 p. 4. — et senior debet ultimo votare, n. 2 l. 7 t. 15 part. 6. — Senior præferri debet cæteris, et quando, et quibus et in quibus; et alia in hoc vide per n. 3 dict. l. 7. — Senex quando torqueri, neque pœnari possit, sed iudex possit alterare pœnam n. 3 l. 8 tit. 31 part. 7.

SENECTUS ipsa morbus est, n. 2 leg. 41 t. 18 part. 5. — et ratione senectutis licet iudici pœnam alterare, n. 5 l. 8 t. 31 part. 7.

SENTENTIA	Diffinitiva.
Judicis, arbitri, vel legati, vel arbitratoris.	Interloquutoria.
Ab incompetenti iudice.	Inter aliquos lata.
Rescinditur, vel retrahitur, vel revocatur.	Pro libertate.
In causa majoriæ.	Pro matrimonio, vel contra matrimonium.
Mortis.	Excommunicationis.
Privationis.	Contra ecclesiam.
Declaratoria.	Exequitur, vel executioni mandatur, vel in executionem mittitur.
Confirmatoria.	
Prima, et secunda.	

SENTENTIÆ quæ corroborent consuetudinem, n. 8 leg. 5 t. 2 part. 1. — Sententia an requiratur, quando libertus ex justa causa in servitute revocatur per dominum, n. 7 l. 9 tit. 22 p. 4. — ferri debet super toto petito, n. 5 l. 45 tit. 2 part. 3. — Et quid si ita non fiat, et de quatuordecim limitationibus ad istam regulam, ibid. — Sententia in casu *L. diffamari*, *C. de ingenuis*, et *manumissis*, qualiter sit ferenda, n. 5 l. 46 t. 2 p. 3. — qualiter feratur mortuo domino litis, an in persona procuratoris, n. 4 l. 25 tit. 5 part. 5. — Sententiæ verba concipi debent contra procuratorem, et quid de jure canonico, n. 4 l. 27 t. 5 p. 5. — Sententia lata cum advocato prævaricatore non tenet, sed an ipso jure, vel petita restitutione, n. 6 l. 9 t. 6 part. 5. — lata contra reum mittitur in executionem contra emptorem illius

rei, si erat litigiosa, n. 3 l. 15 t. 7 part. 3. — Et in hac sit differentia, an sciens, vel ignorans emerit, ibid. — Sententia an possit dici, si lis non fuit contestata, et quando sic, n. 4 per text. ibi, l. 8 t. 10 part. 3. — est tantæ auctoritatis, quòd de ente potest facere non ens et è contra, et de vero falsum, et an per eam possit immutari rectitudo naturalis, n. 9 l. 16 t. 11 part. 5. — Et post sententiam diffinitivam aliquando iterum de causa cognoscitur, n. 11 l. 12 t. 14 part. 5. — Sententia lata per aliquam præsumptionem tollitur per aliam præsumptionem validiorem, n. 11 d. l. 12. — lata per iudicem dilatione ad consulendum pendente an valeat, n. 3 ad fin. l. 2 t. 15 part. 5. — an requiratur, quòd præcedat in excludendo aliquem à testificando, eo quòd falsavit litteras regales, n. 5 l. 8 t. 16 p. 5. — non valet si dicta testium describerentur, n. 4 l. 25 t. 16 p. 3. — lata ex partium conventionem juxta *L. si convenit*, *D. de jurisdict. omnium judicum*, an ea iudex possit apponere pœnam, n. 2 l. 4 t. 18 p. 5. — licèt malè lata sit, si sit contra jus litigatoris, valet, etiamsi ab ea non sit appellatum, n. 7 l. 27 t. 18 part. 5. — lata super delicto quid in se continere debeat, ut valida sit, n. 5 l. 38 tit. 18 part. 3. — super solutione tributis lata non ostendo super hoc privilegio, in quibus privilegiato præjudicet, n. 4 l. 45 t. 18 part. 3. — si non sit lata super justitia vel injustitia partis, sed per verba æquipolentia, an valeat, n. 3 leg. 110 t. 18 p. 3. — Sententiæ latæ in eadem die, et hora, si sint contrariæ, quid tunc debet fieri, n. 8 in fin. l. 111 t. 18 p. 5. — Sententia lata an debeat rescindi per falsitatem instrumenti, quam falsitatem jam in causa principali allegavit, et nihilominus sententia lata fuit, n. 4 l. 116 t. 18 p. 5. — an ferri debeat à iudice secundum concordiam partium, n. 4 l. 9 t. 20, et n. 2 l. 4 t. 18 p. 5. — lata à iudice non expectato consilio sui assessoris, an teneat, n. 13 l. 2 t. 21 part. 5. — Et qualiter intelligatur commissio facta in aliquem, ut commissarius ferat sententiam, ut commissarius dictaverit, n. 14 ibidem. — Sententia ut perfecta dicatur, tria debet in se habere, n. 4 l. 1 tit. 2 part. 5. — contra jus, sive contra naturam lata, non valet, et qualiter illud esse possit, n. 2, 3 et 4 dict. l. 1 tit. 22 part. 5. — lata contra bonos mores naturales non valet, sed lata contra bonos mores civiles, sive contra consuetudinem civilem sic, ibidem in n. 6 dict. l. 1. — lata à iudice contra debitorem, qui dixit se jam solvisse, ut si illud non probet intra octo dies, quòd solvat, an valeat, n. 2 l. 2 tit. 22 part. 5. — lata super possessione dicitur interlocutoria, et quando, n. 4 l. 2 t. 2 part. 3. — perfecta non dicitur antequam ipsa tota legatur, n. 2 l. 5 tit. 22 part. 5. — in qua iudex nihil de fructibus, vel expensis dixit, an emendare illam possit, et quando; et quid si de fructibus dixit, sed malè, et illud emendare debet, an possit et tunc, n. 5 l. 3 tit. 22 p. 5. — Et an dies in qua sententiam emendare potest, debeat esse dies naturalis, vel judicialis, ibidem in num. 6 dict. l. 5. — Sententia lata de nocte, an teneat, n. 4 l. 5 per text. ibi, tit. 22 part. 5. — partibus ad eam audiendam non citatis, an teneat, et qualiter citari debeant, n. 2 dict. l. 5. — sine scriptis ferri potest in causis vilibus, seu inter personas viles, et quæ dicantur istæ, n. 4

et 2 l. 6 t. 22 part. 3.—debet ferri etiam super expensis per victorem factis; et plura de hoc vide per n. 1 leg. 8 t. 22 part. 3.—ferri potest contra auctorem contumacem ad instantiam rei presentis, etiam lite non contestata, n. 2 l. 9 tit. 22 part. 3.—judicis lata in causa de qua Principi facta fuit relatio, an teneat, si detur antequam ipse respondeat, n. 6 l. 11 tit. 22 part. 3.—lata contra eos, qui de jure contradicunt jurisdictioni, non tenet, et quid si judex ille revocatus sit, licet illud ipse ignoret, n. 3 l. 12 ibi.—etiam data in lupanari valet, si de consensu partium detur, n. 8 l. 12 t. 22 part. 3.—contra furiosum lata indefensum non tenet, et quid si pro eo detur, n. 11 l. 12.—an sit nulla si unus ex tribus iudicibus fuit corruptus pecunia, vel advocatus, n. 6 l. 15 tit. 22 part. 3.—lata per falsos testes, vel instrumenta, intra quantum tempus possit retractari, n. 7 dict. l. 15.—lata sub conditione, an teneat; et quid si lata sit secundum consilium sapientis ferendum, n. 1 l. 14 t. 22 part. 3.—ferri non debet per exempla, et sicuti alius fecit, n. 2 l. 14 tit. 22 part. 3.—lata pro mortuo, vel contra eum, an teneat, et quando valeat, n. 4 l. 15 t. 22 part. 3.—lata sine mediis probationum, an teneat, vel si termini non sint assignati ad probandum; et quid si per judicem non steterit, sed per partes, quæ nullas volunt adducere probationes, n. 7 l. 15 t. 22 part. 3.—in qua dixit judex, quod probatum erat, an teneat, si illud probatum non sit, ibid.—debet esse conformis libello in tribus, et an in concomitantibus debet esse conformis libello, n. 1 l. 16 ibid.—Et an alias sit ipso jure nulla, ibid.—Et quid sit in libello si quis de stupro accusatus, et ei incestum probetur, an pœna incesti punietur, ibid.—Et quid si petat sibi justitiam fieri, et pro eo lata sit sententia, cum justitiam non haberet, an rescindatur sententia tanquam contra libellum lata, ibid.—Sententia an fieri possit super territorio, si actum fuit possessorio tantum, vel è contra, et quid si Princeps aliud rescribat, n. 2 dict. l. 16 tit. 22 p. 3.—super certa specie dari non debet, quando petitio fuit generalis, n. 5 dict. l. 16.—in qua judex refert se ad instrumentum, quod in actis non invenitur, an valeat, n. 6 ibidem.—lata pro libertate, dote, matrimonio, vel testamento valet, si iudices sint in hoc pares, n. 5 l. 18 tit. 22 part. 3.—Et quid si talis sententia sit evidenter iniqua, ibid.—Et quæ sit in hoc ratio, ibidem, n. 4.—Et si causa favorabilis non sit, et iudices sint pares, tenebit sententia in favorem rei lata; et quid hodie servetur per leges noviores, n. 5 ibidem.—Sententia pro veritate accipitur, et statur sententiæ, etiamsi ex actis appareat ejus iniquitas, n. 3 l. 19 tit. 22 p. 3.—quæ transivit in rem judicatam, an retractetur per instrumento de novo reperto, n. 8 leg. 9.—quæ transivit in rem judicatam, an rescindatur, si postea instrumenta rescissoria reperiantur, si lata sit contra fiscum, minorem, vel ecclesiam, vel contra privatum, si petat restitutionem ex justa ignorantia, vel justo impedimento, sive ille actor sit, sive reus, n. 9 l. 19 tit. 22 p. 3.—Et quot tempus detur ad hanc restitutionem petendam contra sententiam, ibidem n. 11 et 12.—Sententia lata pro defuncto prodest hæredi, n. 14 dict. l. 19

tit. 22 part. 3.—lata per prædecessorem contra prætendentem jus ad beneficium, an prosit successori in beneficio, n. 15 dict. l. 19.—lata pro aliquo, quam actionem ipse intentare debeat contra condemnatum, n. 18 dict. l. 19 tit. 22 part. 3.—inter aliquos lata, alii etiam scienti litem, agitari non præjudicat, nisi ille citatus ad causam fuerit, et quando, n. 2 leg. 20 ibidem.—contra aliquem lata, an aliis præjudicet, n. 4 dict. l. 20 ubi illud exemplificat diversimodè.—Et an talis sententia comprehendat complices, sive auxiliantes, et quid in causis criminalibus, ibidem.—Sententia an noceat sequenti vocato ad majoriam, dict. n. 2.—lata contra hæredem, an noceat fideicommissario, et quando, dict. n. 4.—lata contra prædecessorem in uno casu non præjudicat sequenti vocato, ibid.—lata pro aliquo in qua fuerunt ei res adjudicatæ, ut bona majoriæ, an ille dicere possit res illas ex injusta sententia fuisse sibi datas, et dixit se posse eas alteri relinquere, tamquam liberar, dict. n. 4 in fin. verb.—lata contra unum ex reis debendi præjudicat alii, et an lata contra unum ex reis credendi noceat alii, ibidem n. 5 et 6.—lata ab uno ex correis, an prosit altero, n. 7 ibidem.—lata contra reum, qui alicui rem pignoraverat super re pignorata, creditore sciente, et non contradicente, an ei præjudicet, n. 8 l. 20 tit. 22 part. 3.—Et quando talis sententia lata contra debitorem super proprietate pignoris præjudicet creditori scienti, et tacenti, ibidem.—Sententia lata pro uno ad hoc, ut noceat aliis requiritur scientia illorum quibus nocere potest, etiamsi contendatur de libertate, n. 8 ibid.—lata super libertate vel servitute nocet alii, æquè principale jus prætendenti, an ei præjudicet, n. 19 ibid.—Et idem in sententia lata super subjectione contra subjectum ad alicujus petitionem, quæ nocet domino, si illud sciverit, ibidem n. 20.—Sententia lata pro filio contra patrem, vel matrem nolentes illum in filium recognoscere, nocet aliis omnibus de parentela, ibid. in n. 22.—lata contra testamentum, an et quando extendenda sit ad legatarios, si per viam querelæ testamentum rescindi petatur, ibidem in n. 25 dict. l. 20 tit. 22 part. 3.—lata pro uno, an noceat aliis in servitute constituenda, vel in jam constituta, n. 21 l. 21 t. 22 part. 3.—lata contra socium in aliqua re, an noceat aliis ibidem jus habentibus, n. 3 dict. l. 21.—lata in favorem accusati de adulterio, an prosit mulieri, quæ dicitur adultera, et quando, n. 5 dict. l. 21.—lata pro mandatario, an prosit mandanti, ibidem.—Et an in sententia judex possit reservare sibi potestatem minuendi pœnam, quam imposuit, n. 4 l. 22 tit. 22 part. 3.—Sententia in qua est apposita pœna dupli, si non solverit, quando valeat, n. 5 ibidem.—et si transiverit in rem judicatam, ab ea appellari potest per tertium cui interest, et prætendit jus in re, n. 1 l. 4 tit. 23 part. 3.—an in isto casu lata pro tertio appellante, an prosit victo, ibidem.—Et an durante tertii appellatione sententia mittatur in executionem contra victum, dic. n. 1 dict. l. 4.—Sententia an debeat mitti in executionem contra socium non appellante durante appellatione sui consortii, n. 4 l. 5 tit. 23 part. 3.—lata contra plures à

qua non fuit appellatum, si unus ex illis sit minor, et se contra eam restituat, an aliis sociis prosit, n. 6 ibidem.—si non feratur in die citationis, sed prolongetur ad alium, an tunc partes iterum sint citandæ, n. 3 l. 9 tit. 23 part. 3.—à judice lata contra absentem causa reipublicæ; judice hoc sciente, non valet, n. 6 l. 10 tit. 23 part. 3.—non debet in executionem mitti contra aliquem, si iste ab adversario suo fuit impeditus, n. 2 l. 12 ibidem.—Et an pactum à partibus factum, ut à sententia non possit appellari, valeat, et de hoc, n. 6 l. 13 tit. 23 part. 3.—Sententia et ab ea appellari non potest, sive sit definitiva, sive interlocutoria, quando generaliter à Principe sublata fuit appellatio, n. 9 ibid.—lata in causa appellationis post terminum ad appellandum adversario sciente, neque contradicente, an valeat, n. 5 l. 22 tit. 23 part. 3.—lata post tempora appellationum de curia, an valeat, n. 2 l. 24 t. 23 p. 5.—à qua fuit appellatum, si confirmetur, an semper in illo casu debeat fieri condemnatio expensarum, n. 3 l. 27 tit. 23 part. 5.—si tantum lata sit super confiscatione honorum, vel parte, an appellationis prosecutio ad hæredes transeat, n. 2 l. 28 ibidem.—Et quare in quæstione de bonis appellatio ad hæredes transeat, dict. n. 2.—Et quid si in sententia sua judex pœnam ordinariam non posuit, sed aliam, ibidem.—Sententiæ duæ conformes si præcesserint, an sit locus supplicationi, n. 2 l. 4 tit. 24 part. 3.—Et an in sententia confirmatoria, cui una alia tantum præcessit, possit supplicari, si lata fuit in curia regali, ibidem.—Sententia, et an supplicari possit à sententia, à qua quis appellare noluit, cum potuisset, n. 1 l. 5 tit. 24 part. 3.—Et an in supplicatione, quæ Principi datur, debeat dici per ipsum, non obstanti tali sententia, quæ transivit in rem judicatam, ibidem.—Sententia contra minorem, seu rempublicam lata, quando fuit nulla ex aliqua causa per restitutionem rescindi non debet, n. 3 l. 1 tit. 25 p. 3.—Et quid si civitas fuit contumax in creando defensorum, an sententia valeat, dict. n. 5.—Sententia lata per instrumenta falsa non valet, etiamsi absque dolo partis sint producta, n. 2 l. 1 tit. 26 part. 3.—lata ex falsis probationibus dolo producentis contra absentem, minorem, vel ecclesiam, est ipso jure nulla, n. 3 ibid.—ex falsis probationibus, si hoc pars velit probare, utrum testes producere possint attestaciones jam publicatas, n. 5 dict. l. 1 tit. 26 part. 3.—per falsos testes, seu per aliam falsitatem, an possit peti quod rescindatur post vigesimum annum, compellendo victorem per viam denuntiationis Evangelicæ, si fuit falsitatis conscius, n. 3 l. 2 tit. 26 part. 3.—contra legem non tenet, et quid si legis intellectus sit dubius, n. 1 l. 3 ibidem.—si feratur de consensu partium lite non contestata, an valeat, n. 2 l. 5 tit. 26 part. 3.—lata lite non contestata, an valeat attenda lege Ordinamenti, de qua per dict. n. 2 dict. l. 2.—lata sine litis contestatione, ubi fuit processum summarie, et sine strepitu et figura iudicii, an valeat, n. 1 l. 5 tit. 26 part. 5.—in uno loco lata, an possit mitti in executionem in alio, scilicet originis, n. 2 l. 1 tit. 27 part. 3.—Sententiæ iudicum inferiorum an possint mitti in executionem per iudices

maiores, n. 3 ibidem.—Sententia à qua fuit appellatum, si à judice appellationis confirmetur, quis eam in executionem mittet, n. 3 l. 1 tit. 27 part. 3.—an possit executioni mandari per judicem, qui aliàs erat iudex rei condemnati, sine litteris iudicis condemnantis, num. 3 dict. l. 1.—an dicatur habere semper executionem paratam, ibidem.—qualiter debeat in executionem mitti, si lata sit contra plures etiam in causa criminali, n. 1 et 2 l. 4 tit. 27 part. 3.—Et quid si lata sit contra duas universitates, vel contra Abbatum, et Capitulum, qualiter teneantur, dict. n. 2 dict. l. 4.—Et an tunc possint contra quemlibet in solidum agi, si à principio ita obligati erant, n. 3 ibidem.—Sententia etiamsi lata sit pro aliquo, potest omitti, et agi ex actione prima, si pinguis per actionem ei consulitur, dict. n. 3.—intra quantum tempus debeat exequi de omni jure, n. 1 per text. ibi l. 5 tit. 27 part. 3.—Et an iudex ex causa possit tempus hoc minuere, sive augere, ibidem.—Sententia semper obligat præcisè ad solvendum, et tollit facultatem solvendi interesse, n. 3 ibidem.—lata pronuntianti aliquid opus tamquam novum, et sibi nocivum, si ab ea nuntiatus appellet, et præstet cautionem, an ædificare possit, n. 3 l. 9 tit. 32 part. 3.—si lata sit contra uxorem adulteram, an postea ipsa redintegrationem matrimonii petere possit, si probet virum suum postea fornicasse, et an iudicis officio, et an recuperet dotem, quam propter adulterium amisit, n. 5 quæst. 3 l. 8 tit. 2 part. 4.—divortii licet lata sit propter adulterium, si ille, qui non deliquit, vel alteri, reconciliari, et an alter etiam invitatus ad hoc cogendus sit; et quid si ambo fuerint fornicati ad patria delicta, etc. n. 3 l. 5 tit. 10 part. 4.—si pro aliquo lata sit, ille non solum illi renuntiare poterit, per actum verbi, sed etiam per actum facti, n. 2 l. 6 tit. 10 part. 4.—Et an videatur renuntiare sententiæ ille, qui de novo petit illud, pro quo habebat pro se sententiam, dict. n. 2 l. 6 tit. 10 part. 4.—Sententia lata ab Episcopo canones ignorante an valeat, et an ipse peccet tunc, et quando, n. 3 in fin. l. 7 tit. 10 part. 4.—notabilitatis pro aliquo lata benè extenditur ad ejus fratres, n. 9 dict. l. 7.—deportationis in insulam, an secum afferat bonorum confiscationem, n. 8 l. 2 per text. ibi, tit. 18 part. 4.—Et an iudex in sententia sua possit departato reservare bona, n. 11 dict. l. 2.—Sententia lata in iudicio summario, quando præjudicet in iudicio ordinario, n. 4 l. 7 tit. 19 part. 4.—in iudicio summario alimentorum, et executioni mandata, non obstat sententiæ in contrarium postea latæ in iudicio plenario, dict. n. 4.—pro servitute matris liquorum, qui tempore sententiæ in utero existebant, an præjudicet illis, n. 1 in fin. l. 2 tit. 21 part. 4.—aliquando ferri potest super non petitis, n. 1 per text. ibi, l. 8 tit. 1 part. 4.—lata contra fiscum indefensum, et sine advocato non tenet, et an idem sit, si eodem modo detur contra ecclesiam, n. 5 l. 19 tit. 8 part. 5.—lata in favorem rei principalis prodest fidejussori, et quando, n. 4 l. 15 tit. 12 part. 5.—an exigatur super amissione juris creditoris, qui propria auctoritate capit rem debitoris, vel ipsum, n. 5 in fin. l. 11 tit. 15 part. 5.—an et quando possit exequi in re alteri